

دواى روښتنم

محمد حسين

Mihamad_7@yahoo .com

که هاتم بوناو گه راجه که و دابه زيم هه ستم کرد هه موان سه رقائن ، هه رکه سه و له ويلي خه مى خويديا هه و به ته واوى غه رقى ناودنيا تاييه ت و پسر رقائيه که هى خويه تى ، هه ناسه ي ماندويى مرؤقه کان ودوکه ئى شينى ماشينه کونه کان تيکه ل به بوگه نى نه و قه سا بخانه يه بوو که نزیک گه راجه که بوو ، نه نه وانه ي به دواى خه ميکى تاييه تدا ويلبون ، نه نه وانه ي که خوشيان نه يان نه زانى ويلى دواى چين ... هه موان ده سورانه وه وهک نه وهى ژيان به بى نه و سور خوارده نه ي نه وان ئيدى سورى خوى رابگريت . من که به دريژايى ته مه نم هينده ي نه و روزه ناوميدو ره شين و له ژيان بيژارنه بوم نه ترسام له وهى دوستى : ناسراو و هاورييه ک له وکاته پرناخوشى و شپزه ييه دا توشم بيت ، بونه وهى نه و باره نا هه موارى تييه که وتبوم که سه ميينى تيايدا ، زورنه ترسام به وگرگنيه بيينريم . به ته واوى نه و چرکه ساته م ده گوزهراند که مردنم به باشترين ديارى ژيان ده خواست . هه رکه سوارى پاسه که بوم لاي جامه که م گرت چونکه زورتاسه ي بيينى نه و ديمه نانه ي ريگا که بوم که نه ده ستيپکى به ريکه وتنه که مدا وادامنا بو تاسالانىکى ترنه بيينمه وه . به ويقارى که سيکه وه ته واوبى ناگابيت نه و شکستو بيژ نه خوها ته وهى من هه ستم پينه کرد ، جگه ره که م داگيرساند ، به دلخوش کردن به و قسه باوه ي جگه ره به خه م ره وين داننه يت هه رچه ند من به دريژايى ته مه نى جگه ره خواردينشم روزه يک له روزه ان به راستم نه زانيوه . له چاوه روانى پرپونى پاسه که دا بوين گوله به روزه فروشه که پيى وتم :

-- چيه ده ئيى خه وتويت به خه به ريشيت خوزمانت نه براوه يان بلى نه يکرم يان نا؟ نه مه ي وت بى نه وهى بوارى نه وه م بداتى پيى بليم ببوره هيچم ليئه بيستى ، تاده هات خوره که گهرمترى ده کرد ، من که سه رمای ناو به فرى چيپاکان ورپيگادورو تاريخه کان هيشتا هه رله جه ستم ده رنه چوبو گهرما ته نه اشتيکبو چيژم ليئه بيينى ، ريک له و کاتانه ي خه ئکانى ده ورپشتم باوه شينى خويان نه کرد هزم نه کرد تيرسه ما بکه م له بهر گهرمى خوره که داو پرپه فراوانى باوه شم خورنه ناميز بگرم . له کشپه ي به ريکه وتنى پاسه که دا دلخوشبوم به وهى که وتنه رييه کى ترم ده ست بيکرد ، بوکه سيکيش که هيچ نارامى وسه قامگيرييه ک له م دنيا يه دا به ختيارى نه کات هه مو به ريکه وتنىکى تازه ده رگای هيوايه کى نويى به رودا نه کاته وه ، گرنگ نه وه يه ده رچيت و به ريکه ويته وه بابودوزه خيش بيت ، دواى نه و تامه زرويه شم بو به ريکه وتن نه م ده هيشت پاسه که مان به ره و باکور پروات ... هه رگيز نه مده هيشت ... که ره باتايه و باليشى ليپروايه ، ده مبرد بوخوار ، خوارتر له وه يى لييه وه هاتوم ، بونه وهى هيلانه يه کى پرپى نه وا يى و نازاره کانى ژيان هه لبرثيريت ، گه ره به هه وادا روښت و ده رياو کيشوره کانى برى ، يه کسه ر پيى ده ئيم به ره و باکورنا .. نا .. چونکه نه وان بى به رامبه ر به ختيارى خويانم له گه لدا دابه شناکه ن . خوزگه فرين له ناو چوارچيوه ي هه لبراردنه کانى مرؤقدا بوايه ، به دنيا ييه وه نه وکاته ش نه ده فرين و نه ده روښتین له سه ر نه م ريتمه ، نه زانيت بونا توانين بفرين ؟ چونکه هه ربه بيچويى شابه کانه مان ده قاچن و فيرمان ده که ن سه يرى به رزترنه که ين له به ريپى خومان .

داوای هیلاکیه کی زوری ریگا که وده نگدانه وهی گوره ی بزوی نهی پاسه که نه ناو می شکمدا بازگه که رای گرتین ، بینیم (هیوا)
نهو هاوری ته مه نهی خویندنگام که تاوازی شی هینا هه ر شهری نه کرد له گه ل ماموستا و قوتا بخانه و دارو بهردا ، هاته ژوره وه
، نیگایه کی وای تیگرتین هه ر که سه و خومان ناماده بکه یین داوای ناسنامه مان لیبکات . به بینینی من راچهنی و بزیه که
که وته سه ر نیوه کانی و وتی

-- ها . به خیر بیته وه خومن دووسی روزه زانیم تویش بوی دهرچویت ، وادیاره تویش وه کو ، که
دوینی گه رانه وه به خت یارتان نه بو قسه کانی وه کونه شته برینی له جهرگم دروست نه کرد ، روانینه پیکه نینا میزه که ی شهقی
له غروری نازایه تیم نه دا ، منیش به زور له خوکردنیکه وه لیی هاته وه لام

-- دهی خه مت نه بیته نه م جاره ناجاریکی تر ، هه رچه نده خویشم بروام به م قسه ی خوم نه بو ، به لام پیویستم بو بونه وهی
روپوشی نهو بارو دۆخه پرشکسته ی نهوکاتمی پیبکه م ، بابه درویش بیت کی شه یه که نه بو به لامه وه گرنگ نهو بو نهو
کاته دا شتی که له غروری دروینه بوخوم دروست بکه م . که له گه اج دابه زین نامویی که سه یرم هه ست پیکرد ، نامویی که
قته نابیت له شاریکدا ببینریت مندالیه کی به شخوراونه م تیا به سه بریدیته . ده مبینی کولانه کان و شه قامه کان و نهو
خویندنگایه ش که به هی خوم ده زانی ده یان وت بو هاتیتته وه . که نیمه ونمان کردیت و نه بیرمان کردیت بۆچ گه رایتته وه
دیاره ناموبون نهو کاته ده ست پی نه کات که ههستی پینه که یته ، که هه ستیشت پیکرد گرنگ نیه شوین کوی بیت ، کوچه و
کولانه کانی مندالیته یان دوه رترین ولاتی دنیا یه ، گرنگ نهو هه سته یه و ابزانیت هه مو که سو شتیکی نه م دنیا یه ناتناسن
یه کی که له ماموستا کانم که به شهق تیی هه نه دا یین بونه وهی فیری نادابی گوی گرتنی ناو پولان بکات به جوریک وه لامی
سلاوه که می دایه وه وه که نه وهی وه لامی مه ریخیه کی دایته وه نه ک خویندکاریکی خوی که هه موی سی و چوار مانگی که
نه یی بییه وه . به رله وهی به ری که وم مشت و مرمان زور کرد له سه ر کریی قاچا خچیه که مان تابه حالیکی خراب و به بی ره زامه ندی
دایکم توانیمان خانوه که مان بخه یینه ره هنی پاره ی قاچا خچیه که وه . ته نانه ت یه که م به یانی به ری که و تنه که م
که به دوا هه مین به یانی ژیانی ناو شاره که م نه زانی ، به سه ره تای کوتای هاتنی نامیزان بونی من ونه شوینه م ده زانی
که هه ندیک جار هی نده بیزار نه بوم لیی هه ستم ده کرد به زور کراوه به شوینی من مال ناوایی یه که جاره کی م کرد ، که سوار بوم
به لای خومه وه نیتر چیرۆکی من ونیره کوتای هات . هه رگیز نه م ده ویست بروابه خوم به یینم که له وانه یه دهر نه چم و... و... و
نه وهی چاوه رییم ده کرد هه یچی وانه بو ، هه رگیز چاوه ریی نهوم نه ده کرد که گه رانه وه که سیکم ده ستنا که ویت
به پیریمه وه بیته ، بلیت یادمان کردیت ، بیرمان کردیت ، بی تویمان ناخو شبو . نه م دابرا نه کورته م به ته وای من
هه مون هوانی تری له یه که جیا کرده وه ، هه رگیز نه مده زانی ده کریت رۆژیک بیت ناو په راویز که وتوو له بیر کراوبم ، نه مه نهو
شو که سه خته بووه ینده ی ترمن ونیره ی جارانه ی لیکتور خسته وه . چاوه ری بوم که دام له دهر گاهه نه نه لی دانی دایکم وخوشکه
قه یره که م نه م دلته نگیه دهرم کات ونامیزی گهرم بو یگر نه وه ، نهوکاته تیگه ی شتم باوه شی دایکم نه ک هه ربومندالی به لکو
له گه وره ی شدا پیویستم پیی ماوه . به لام هه رچیم کرد بو یوه رکوی چوم هه ر ناومیدی بو دهر گاکانی خوی به رودانه کردمه وه .
گه ی شتمه کولانه که ی خومان و پوره تاوسی دراوسی مان به هه یکه له دریز و ناریکو پی که که یه وه وه ستابوو له به رده رگا که ی
خویاندا ، به ساردیه کی بی دهر به ستانه وه بی نه وهی له جیگه ی خوی جوئه بکات وتی

-- رۆژه به خیر بیته وه ، نایته چیت کرد خانوه که شت به ودا ماوانه فروشت ، دهی هه ر خوت خوشبیت ،

— بو پوره گیان

— نه ری وه لاکوره که م نیستانه وه په ری شاره وه کری چین .. که ناومیدی بوم له وهی باوه شی دایکم به مگریتته خوی ، تیگه ی شتم
که وتومه ته چ گرفتیکه وه ، تیگه ی شتم که نیتر ناتوانم دهرچم له وچوار چیوه ی بوم دیاری کراوه . به لۆژه لۆژ کولانم تیپه راند
زورنه ترسام توانای هه لگرتنی جانتا که م نه بیته تانه گه مه وه بازار ، نه گه رام وسهرم نه کرد به هه مو کون وقوشبنیکی شادا
، نه چومه نه وکولانه وه که نه وسه ری گیرابو ، نه چومه نه وشه قامانه وه که نه ییردم بو دهر وهی شار ، سواری ته کسی
نه بومونه سورامه وه تاته و او هیلاک نه و بوم دوایی شو فی ره که پیی نه وتم (کاکه نه م شوینه ی تو به من نادوزریتته وه

، نه وه نه چیت له شاریکی تربیت)) وړېوم نه وه نده گه پراین پرسیامنه کرد له ناسراوودوستانه کمان و پیمان نه وتم هانه وه یه
له بهرده متا .. نه ودهرگا ... که چی نه مداله دهرگا و ژنیکی نه ناس بوی نه کردمه وه ، هه رنه گه پریم نایدوزمه وه و تانیستاش
هه رنه گه پریم